

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3291/2019
06.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Мирослав Вранић, адвокат из ..., против тужене „Комерцијалне банке“ АД Београд, коју заступа пуномоћник др Немања Алексић адвокат из ..., ради утврђења делимичне ништавости и неоснованог обogaћења, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 274/19 од 30.04.2019. године, у седници већа одржаној 06.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 274/19 од 30.04.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 274/19 од 30.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П бр.410/18 од 22.11.2018. године, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је ништава и без правног дејства одредба члана 6. став 1. уговора о динарском кредиту, за рефинансирање без девизне клаузуле бр. .. који је закључен 09.04.2013. године између тужиоца као корисника кредита и тужене, којом се корисник кредита обавезао да по основу трошкова обраде кредитног захтева и пуштања кредита у коришћење плати банци једнократну накнаду у висини од 1,0% од износа одобреног кредита и обавезана је тужена да тужиоцу исплати износ од 5.700,00 динара са законском затезном каматом почев од 09.04.2013. године па до исплате и на име трошкова парничног поступка износ од 58.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде па до исплате.

Виши суд у Сомбору је пресудом Гж 274/19 од 30.04.2019. године одбио жалбу тужене и потврдио пресуду Основног суда у Сомбору П бр.410/18 од 22.11.2018. године у побијаном усвајајућем делу и делу одлуке о трошковима поступка. Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права. Ревизију изјављује с позивом на члан 404. став 1. ЗПП, због потребе разматрања правних питања од општег интереса и ради уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна

питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса нити за уједначавањем судске праксе, ни новим тумачењем права, имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите те начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева. Тужена се у ревизији позива на судске одлуке, међутим, ради се углавном о одлукама првостепених судова, које не могу да буду израз устаљене судске праксе због чега није испуњен законски услов који се односи на потребу уједначавања судске праксе. Образложења побијаних пресуда за одлуку о усвајању захтева тужиоца у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права из чланова 12, 15, 46, 47, 105, 109. и 1065. Закона о облигационим односима. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова одговарају и усклађене су са важећим тумачењем права и владајућим правним схватањем у пракси нижестепених судова и ревизијског суда у примени ових законских одредби, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права, односно у складу су са правним ставом Врховног касационог суда, заузетим на седници Грађанског одељења 02.04.2019. године, због чега не постоји потреба за одлучивањем о ревизији тужене у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. а у вези са чланом 403. став 3. ЗПП и нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, када се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима или на потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је суду дана 26.02.2018. године. Вредност предмета спора је 5.700,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору, у коме вредност предмета спора у износу од 5.700,00 динара не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић